

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

8. marec 2026

NEDELJA	TRETJA POSTNA
08.03.	<i>10.00 za +Zinko in Slavka Vrhovnik ter njune starše, obl.</i>
Ponedeljek	Frančiška Rimska
09.03.	<i>18.00 za +Jakoba in Justino Doler, obl.</i>
Torek	40 mučencev
10.03.	
Sreda	Benedikt
11.03.	
Četrtek	Inocenc – gregorjevo
12.03.	
Petek	Kristina
13.03.	<i>18.00 za +Štefana Centrih in rajne Podgoršek ter Marijo in Martina Novak</i>
Sobota	Matilda
14.03.	
NEDELJA	ČETRTA POSTNA
15.03.	<i>10.00 za +Marijo Pečnik, p.d. Jeračevo, obl.</i>

Evangelij

Izvir vode, ki teče v večno življenje

Tisti čas je Jezus prišel v samarijsko mesto, imenovano Sihár, blizu posesti, ki jo je Jakob dal svojemu sinu Jožefu. Tam je bil Jakobov studenec. Jezus je bil utrujen od poti in je kar sédel k studencu. Bilo je okrog šeste ure. Tedaj je prišla žena iz Samarije, da bi zajela vode. Jezus ji je rekel: »Daj mi piti!« Njegovi učenci so namreč odšli v mesto, da bi nakupili hrano. Samarijanka mu je tedaj rekla: »Kako vendar ti, ki si Jud, prosiš mene, Samarijanko, naj ti dam piti?« (Judje namreč nočejo imeti stika s Samarijáni.) Jezus ji je odgovóril in rekel: »Če bi poznala Božji dar in če bi vedela, kdo je, ki ti pravi: ›Daj mi piti‹, bi ga ti prosila in dal bi ti žive vode.« Žena mu je rekla: »Gospod, nimaš s čim zajeti in vodnjak je globok. Od kod imaš torej živo vodo? Si mar ti večji kakor naš oče Jakob, ki nam je dal ta vodnjak in je iz njega pil on sam, njegovi sinovi in njegova živina?« Jezus je odvrnil in ji rekel: »Vsak, kdor pije od te vode, bo spet žejen. Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, ki mu jo bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje.« Žena mu je rekla: »Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna in ne bom hodila sem zajemat.« Rekel ji je: »Pojdi in pokliči svojega moža in pridi sem!« Žena je odgovorila in mu rekla: »Nimam moža.« Jezus ji je rekel: »Dobro si rekla: ›Nimam moža‹; kajti pet mož si imela in ta, ki

ga imaš zdaj, ni tvoj mož. To si prav povedala.« Žena mu je dejala: »Gospod, vidim, da si prerok. Naši očetje so častili Boga na tej gori, vi pa pravite, da je kraj, kjer ga je treba častiti, v Jeruzalemu.« Jezus ji je rekel: »Veruj mi, žena, da pride ura, ko ne boste častili Očeta ne na tej gori ne v Jeruzalemu. Vi častite, česar ne poznate, mi pa častimo, kar poznamo, kajti odrešenje prihaja od Judov. Pride pa ura in je že zdaj, ko bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici. Prav takih častilcev si namreč želi Oče. Bog je duh, in tisti, ki ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici.« Žena mu je dejala: »Vem, da pride Mesija (kar pomeni Maziljenec). Ko pride, nam bo vse oznanil.« Jezus ji je rekel: »Jaz sem, ki govorim s teboj.«

Medtem so prišli njegovi učenci in se čudili, da je govóril z žensko, vendar mu nobeden ni rekel: »Kaj bi rad od nje?« ali »Zakaj govoriš z njo?« Tedaj je žena odložila vrč, odšla v mesto in pripovedovala ljudem: »Pridite in pogledjte človeka, ki mi je povedal vse, kar sem storila. Kaj, če je on Mesija?« Odšli so iz mesta in se napotili k njemu. Medtem so ga učenci prosili in govorili: »Učitelj, jej!« On pa jim je rekel: »Jaz imam za jed hrano, ki je vi ne poznate.« Učenci so tedaj govorili med seboj: »Mar mu je kdo prinesel jesti?« Jezus jim je rekel: »Moja hrana je, da uresničim voljo tistega, ki me je poslal, in dokončam njegovo delo. Ali ne pravite vi: »Še štiri mesece in žetev bo tu.« Glejte, jaz pa vam pravim: Povzdignite oči in pogledjte polja, da so zrela za žetev. Žanjec prejema plačilo in spravlja pridelek za večno življenje, da se bosta skupaj veselila sejalec in žanjec. V tem je namreč resničen izrèk, da »eden seje, drugi žanje«. Poslal sem vas, da boste poželi, za kar se niste trudili. Drugi so se trudili, vi pa obirate sadove njihovega truda.«

Veliko Samarijánov iz tistega mesta je začelo verovati vanj zaradi žene, ki je pričevala: »Vse mi je povedal, kar sem storila.« Ko so Samarijani prišli k njemu, so ga prosili, naj ostane pri njih; in ostal je tam dva dni. Zaradi njegove besede jih je še veliko več začelo verovati. Ženi pa so govorili: »Ne verjamemo več zaradi tvojega pripovedovanja, kajti sami smo slišali in vemo, da je on resnično odrešenik sveta.«

TEDAJ JE ŽENA ODLOŽILA VRČ IN PRIPOVEDOVALA LJUDEM

Samarijanka je ob srečanju z Jezusom spremenila svoje življenje. Ta žena predstavlja tiste ljudi, s katerimi se je Jezus rad srečeval, da bi iz njih naredil pričevalce. To so bili odrinjeni, izključeni, zaničevani ljudje. Med te je sodila tudi Samarijanka kot ženska in kot Samarijanka – te so Judje zelo prezirali. Jezus je želel srečati take ljudi, da bi jih ozdravil in jim povrnil dostojanstvo. Zelo je pomembno, da so ravno ti postali pričevalci nove drže, ki jo lahko imenujemo 'kultura srečanja'.

Tako vidimo dve kulturi, ki si stojita nasproti: kultura srečanja in kultura izključevanja, predsodkov. V resnici samo tisti, ki prizna svojo slabotnost, svoje omejitve, lahko gradi bratske in solidarne odnose v Cerkvi in družbi.

Tudi mi najdemo v tem evangeliju spodbudo, da 'odložimo svoj vrč', ki je znamenje vsega tistega, kar je na videz pomembno, a ki izgubi pomen pred Božjo ljubeznijo. Vsak ima enega ali pa celo več 'vrčev'. Vprašam sedaj vas, pa tudi sebe: 'Kateri tvoj notranji vrč je tisti, ki te teži, tisti, ki te oddaljuje od Boga?' Odložimo ga, da bomo s srcem zaslišali Jezusov glas, ki nam ponuja drugačno vodo, tisto vodo, ki nas približa Gospodu. Poklicani smo ponovno odkriti pomen ter smisel našega krščanskega življenja, ki se je začelo s krstom, in po zgledu Samarijanke pričevati našim bratom in sestram. Kaj? Veselje! Pričevati veselje srečanja z Jezusom. Rekel sem namreč, da nam vsako srečanje z Jezusom spremeni življenje, kakor nas vsako srečanje z Jezusom napolni z veseljem, tistim notranjim veseljem. Takšen je Gospod. Pričevati pa tudi, kakšne čudovite reči zna Gospod storiti v našem srcu, če smo pogumni, če imamo pogum odložiti naš vrč.

Po E. Mozetič

